

Voksende pres for at samarbejde med Rusland i Syrien

18. november 2015 – Alt imens russerne forcerer spørgsmålet om samarbejde imod ISIS fra deres side, så vokser presset i både Washington og London for et tættere samarbejde med Rusland. Selv præsident Obama kom med nogle bemærkninger under APEC-topmødet i Manila, som Associated Press karakteriserer som, at han »rejste spørgsmålet om udsigten til militær koordination med Rusland«. Obama skal efter sigende have sagt: »Hvis vi når frem til en bedre forståelse med Rusland om processen med at bringe en afslutning på den syriske borgerkrig, så åbner det selvfølgelig op for flere muligheder for koordinering mht. ISIL.« Obama sagde endda, at Rusland nu i flere uger har spillet en gavnlig rolle i drøftelserne i Wien.

Den amerikanske senator Dan Coats (R-Ind.) sagde imidlertid til Sputnik, at Ruslands militære evner og diplomatiske vægt på en positiv måde kunne transformere kampen mod Islamisk Stat (ISIL), hvis Washington og Moskva sluttede sig sammen.

»Om det drejer sig om diplomatisk pres, eller pres gennem sanktioner, eller militært pres, kinetisk pres, så kunne Rusland potentielt ændre spillet«, sagde han, da han blev spurgt, hvordan Rusland ville bidrage til en antiterror-koalition. »I betragtning af spørgsmålets alvor [truslen fra ISIL], og i betragtning af spørgsmålets udbredelse, så er tiden inde til, at vi bør genoverveje, hvorvidt vi kan danne en form for relation med Rusland med det formål at adressere denne trussel i Paris«, sagde han, idet han påpegede det amerikansk-russiske forhold under Anden Verdenskrig.

I London sagde general, Sir David Richards, tidl. chef for UK's forsvarsstab, til BBC, at premierminister David Cameron

må droppe sine »modsatrettede krigsmål«, dvs. opgive regimeskift i Syrien, og fokusere på ISIS. »I øjeblikket har vi modsatrettede krigsmål. Vi ønsker at ordne ISIS, men samtidig vil vi også af med Assad«, sagde han. »Personligt tror jeg ikke, det er muligt. Enhver general kan fortælle dig, at man må have enighed om formålet og klare mål i en krig. Dette gør disse mål uklare.« Desuden må Cameron acceptere, at den syriske hær, Iran og Hezbollah er de eneste, »rimeligt kompetente« styrker på jorden til bekæmpelse af ISIS. Han påkaldte billederne af Irak for at advare om, at det samme sandsynligvis vil ske i Syrien under den aktuelle politik for regimeskift, og det ønsker vi ikke skal ske.

Richards anvendte det samme argument mht. Rusland. »Rusland er, hvad enten, vi synes om det eller ej, en førende part af det her. Sammen med de meget sørgelige begivenheder i Frankrig kunne man sige, at det var russernes intervention, der har katalyseret dette skift i tankegang. Vi må ganske enkelt acceptere den kendsgerning, at de er der.« Alt imens Richards' bemærkninger havde tydelig adresse til Cameron, så kunne det samme argument gælde for USA's politik.

Grunden til alt dette pres er, at Putin i stigende grad ses som, at han traf den rigtige beslutning med den militære intervention i Syrien. Dette demonstreredes af den modtagelse, som Putin fik ved G20-topmødet tidligere på ugen, som den irske, faste spalteskriver Finnian Cunningham bemærker i en spalte i Sputnik, hvor *Financial Times* rapporterede, at »en audiens med den russiske præsident var en af de varmeste billetter i byen, med de vestlige ledere, der var tvunget til at erkende, at vejen til fred i Syrien uundgåeligt løber gennem Moskva.« Med andre ord, som Cunningham skriver, »så har det vist sig, at Rusland havde ret mht. sin intervention i Syrien. Den mest effektive måde at nedkæmpe ISIL's og de andre jihadist-grupper, som Nusra Fronts, terrornetværk på, er ved at støtte den syriske stat, at koordinere med den syriske, arabiske hær på jorden og ved at gå efter de militante kæmpere

med en fuldt optrappet kampagne.«

Foto: Putins favorit-joke under det nylige G20-topmøde?